

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1148/2014
02.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Т. и др, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Д.Т. и Ђ.П., адвоката С.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 592/12 од 29.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 347/14 од 10.06.2014. године, у седници већа одржаној 02.12.2014. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Д.Т. и Ђ.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 592/12 од 29.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 347/14 од 10.06.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту К 592/12 од 29.11.2013. године окривљени Д.Т. и Ђ.П. оглашени су кривим због извршеног по једног кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. КЗ за које су им изречене условне осуде тако што им је утврђена казна затвора у трајању од по једне године која се неће извршити уколико у року од две године, по правноснажности пресуде, не учине ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени су обавезани да суду накнаде трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде, а оштећени М.Ј. упућен је на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 347/14 од 10.06.2014. године одбијене су, као неосноване, жалбе браниоца окривљених Д.Т. и Ђ.П. и потврђена пресуда Основног суда у Пироту К 592/12 од 29.11.2013. године.

Против правноснажних пресуда, у смислу одредбе члана 482. и члана 483. ЗКП-а, бранилац окривљених Д.Т. и Ђ.П., адвокат С.С., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а, и битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. ЗКП-а, све у вези члана 485. ЗКП-а, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да првостепену пресуду укине и предмет врати на поновно суђење или да исту преиначи тако што ће окривљене ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Д.Т. и Ђ.П. Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви поднети, те је по оцени навода и предлога у захтевима браниоца, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених, адвоката С.С. је неоснован.

Захтевом за заштиту законитости правноснажне пресуде бранилац окривљеног побија због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а, уз образложење да су предметне радње окривљених погрешно правно квалификоване јер су неправилно правно опредељене одредбом члана 280. КЗ, која се односи на све врсте радова, уместо правилно одредбом члана 281. КЗ којом би по принципу специјалитета требало да буду обухваћени непрописно и неправилно извођени грађевински радови.

Врховни касациони суд ове наводе, да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, којима се суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП-а (а не како је у захтеву наведено одредба члана 439. тачка 1. ЗКП-а), оцењује као неосноване. Одредбом члана 280. став 3. у вези става 2. предвиђен је посебан облик овог кривичног дела који је специфичан по извршиоцу - који може бити само одговорно лице у руднику ... на градилишту где раде људи у чији делокруг спада старање о мерама заштите на раду, те по радњи извршења. Радња овог облика кривичног дела је непостављање заштитних уређаја или њихово неодржавање у исправном стању односно нестављање у дејство у случају потребе или уопште непоступање по прописима или техничким правилима о мерама заштите на раду. Овако дефинисана радња извршења кривичног дела - као радња чињењем, је уже дефинисана у односу на радњу извршења кривичног дела из члана 281. КЗ, која се односи на кршење закона из области грађевинарства у ширем смислу, а поред тога члан 280. став 4. КЗ даје могућност суду да уколико изрекне условну осуду за дело из члана 280. став 2. КЗ може одредити обавезу учиниоцу да у одређеном року обезбеди постављање, одржавање или коришћење заштитних уређаја. Како из чињеничног описа радњи извршења кривичних дела за која су окривљени Д.Т. и Ђ.П. оглашени кривим, произлазе сви објективни и субјективни елементи бића кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. КЗ, то су предметне кривичноправне радње ових окривљених правилно правно квалификоване као

тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. КЗ, а супротни наводи, изнети у захтеву браниоца окривљених, су оцењени као неосновани.

Поред тога, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених се указује и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. ЗКП-а, наводима: да је изрека пресуде неразумљива у језичком и логичком погледу; да првостепена пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама; да је значајан део наведених разлога противуречан са изреком пресуде; да постоји противуречност између онога што првостепени суд наводи да проистиче из појединих доказа и саме садржине тих доказа ... којима се суштински указује на повреду одредбе из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП-а.

Такође, захтевом браниоца окривљених се оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања наводима: да није утврђено ко је био послодавац оштећеног Ј.Ј., „пословни сервис“ - као извођач радова или фирма Д. и да ли је између тих привредних субјеката икада закључен уговор о раду; није утврђен узрок смрти оштећеног Ј.Ј.; није утврђено опште здравствено стање оштећеног Ј.Ј. пре критичног догађаја; нису утврђене временске прилике у месту и у време предметног догађаја ..., првостепени суд није прихватио извођење доказа које је предложила одбрана ... којим наводима се очигледно указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП-а.

Међутим, како одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, којом су прописани разлози за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, повреде одредбе члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП-а и члана 440. ЗКП-а нису предвиђене као разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, Врховни касациони суд у овом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Д.Т. и Ђ.П. није разматрао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**